

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

A CSALÁD NEM ELADÓ!

**15 000 EMBER KERÜLHET UTCÁRA A KILAKOLTATÁSI
MORATÓRIUM MEGSZÜNTETÉSE MIATT.
GAZDAGODNAK A BANKOK, HÍD ALÁ MENNEK A SZEGÉNYEK.
AZ EMBER MÁR NEM ÉRTÉK?!**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

KELL-E KÁDÁR-SZOBOR A FIUMEI ÚTI TEMETŐBE?

Ne kapkodjunk el a válaszl! Szobor állítása Kádár Jánosnak nyilván kifejezné tiszteletünket és történelmi értékelésünket Kádár János és a kádári életmű iránt. Éppen ezért nyilván sokan jó érzéssel fogadták a hírt, amelyet a három betűs liberális televízióban maga Moldova György jelentett be: „Kádár tisztelői” Kádár-szobrot emelnek a Fiumei úti sírnál az idei centenárium alkalmából.

Mi tévők legyünk mi, munkáspártiak? Örülünk? Ne örülünk? Gyűjtsünk mi is pénzt? Vagy ne gyűjtsünk? Igaz, senki sem hívott bennünket, hogy vegyünk részt az akcióban, de ettől még megtehetnénk. Még akkor is megtehetnénk, ha tudjuk, hogy „Kádár tisztelői” között olyanok is vannak, akik a mi pártunkat hagyták el, és Kádár nevével takarózva manapság lelkesen védik a tőkés Európai Uniót, a tőkés „Negyedik Köztársaságot”, és hirdetik egy új MSZP-kormány eljövételének mindent megváltó jellegét. Hát, ilyen a világ! Húsz év alatt megtanultuk, hogy Kádár neve nem mossa el a forradalmi Munkáspárt és a kapitalizmussal így vagy úgy egyezkedő baloldali csoportocskák közötti ellentéteket.

Kell-e Kádár-szobor a Fiumei úti temetőbe? Tudunk-e a temetőben méltó emlékművet állítani Kádár Jánosnak? Nos, Kádár sírja önmagában a történelem. A vörös márvány csupán nevekkkel és évszámokkal, szerény, egyszerű, mondhatni, olyan, amilyen ő volt. Sajnos, a törvény nem tiltja, hogy a síron változtatásokat végezzenek. Így kerülhetett rá később egy emléktábla, amit lehet csúnyának, lehet szépnek

nevezni, de egy biztos: szükségtelen, nem oda való. Főlöszlegesen megbolygatja a sír egyszerűségét.

Nem tudni, hogy milyen lesz az a szobor, amelyet „Kádár tisztelői” képzelnek a sírhoz. Annyit azért lehet sejteni, hogy manapság egy igényes szobor, amely méltó Kádárhoz, nagyon sokba kerül. Van ennyi pénz? Egy igénytelen szobor pedig kinek jó?

Kell-e Kádár-szobor a Fiumei úti temetőbe? Nem, nem kell! Gondoljunk csak bele! Akarunk mi Kádár-szobrot? Igen, akarunk! Síremléket akarunk, ahova „imádkozni” járhatunk, vagy lelkesítő forradalmi emlékművet? Mi ez utóbbit akarjuk. A szobrok, eszméink kőbe faragott vagy bronzba öntött megtestesítői Budapest utcáira és tereire valók, nem a temetőbe. A temetőben síremlékeket állítanak és nem szobrokat.

Lehet-e ma remélni, hogy a főváros egy szoborral emlékezzen meg Kádár Jánosról? Nyilvánvalóan nem. És most nem csupán arra gondolok, hogy az ország jelenlegi konzervatív vezetése minden erővel igyekszik kimosni a nemzet emlékezetéből a szocialista kort. Mint tudjuk, nem volt ez jobb a szocialista-liberális vezetés idején sem. Ki ne emlékezne arra, hogy éppen ők túrték el a Kádár-sír meggyalázását. A bűnösök - a kitervelők és a végrehajtók - ma is szabadlábon vannak.

ÁLOM ÉS VALÓSÁG

Másra gondolok, a budapestiek vélekedésére, a közhangulatra. Húsz éves történelmünk során mi is elkövettük azt a hibát, hogy a Kádár-korszak iránti nosztalgiát a ma lehetséges politikai

tényezőjének tekintettük. Bízunk abban, hogy a múlt egyre szépülő emléke a Munkáspárthoz hozza az embereket. Még aláírásokat is gyűjtöttünk egy köztéri Kádár-szobor létrehozására. Nem sikerült, és nem is sikerülhetett. Nagyon sok emberben él tisztelet Kádár személye és kora iránt. Talán még álmognak is arról, hogy milyen jó lenne visszahozni. Álmognak, de a jelenben élnek, és mindjárt megkérdezik: hogyan? Hogyan lehet korunk létező valóságát, a pénz mindenre kiterjedő uralmát megváltoztatni? Hogyan lehet a felnövekvő nemzedéket meggyőzni, amikor sokszor saját gyermekeink sem követnek bennünket?

Akarunk-e Kádárnak emléket állítani? Igen, akarunk! A kádári életművet, a 20. századi magyarországi szocializmus nagyszerű művét védjük eszmeileg. Megtisztítjuk a ráakódásoktól, a misztikus elemektől, és a maga teljes, összetett igazságában igyekszünk az emberekkel láttatni. Így védhetjük azokkal szemben, akik meggyalázni, hiteltelensíteni, eltiporni akarják a szocialista múltat.

Egy új közösségi társadalomért harcolunk, amely megoldja a dolgozó emberek alapvető gondjait. Munkát, tisztességes megélhetést, tényleges politikai és szociális jogokat ad minden dolgozónak. Tudjuk, hogy e célhoz hosszú út vezet. De tudjuk azt is, hogy egyre többen vannak olyanok, akik nem akarnak, nem tudnak a tőkés rendszerben élni. Egyre többen vannak Európában és Magyarországon is. Tudjuk, hogy a tőkét engedményekre lehet kényszeríteni, ha elég erősek, ha elég szervezettek vagyunk, ha van következetes, harcoló pártunk. El fogunk jutni a közösségi társadalom győzelméig. De addig még sok Szabadságot kell eladnunk, sokszor kell az utcára mennünk, sokszor kell a tőke ellen küzdenünk.

Kádár János a magyar történelem nagy személyiségei közé tartozik. Eljön az idő, amikor emlékéket utcák, terek, szobrok fogják őrizni. A Munkáspárt él és küzd. Ez a legtöbb és legszebb, amit születésének 100. évfordulóján tehetünk, és tennünk kell.

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. „Az EU alapértékei mellett határozott kiállást! Az európai integráció további elmélyítését szolgáló külpolitikát!” Ez volt a Milla, az Egymillióan a sajtószabadságért nevű mozgalom egyik követelése március 15-én.

Munkáspárt: A Milla hivatalosan civil szerveződés, noha mögé sorakozott és lelkesen támogatja az MSZP, az LMP, Gyurcsányék, sőt március 15-ei tüntetésükön a Munkáspárt-2006 egyik vezetője is lengette a zászlót. A Millának valahonnan van pénze több tízmilliós színpadra, hangosításra is. Nyilván adakozásból, azt meg, hogy ki volt a kedves adakozó, most ne bolygassuk. Hiszen a követelése zöme szép és követendő: sajtószabadság, bírói függetlenség, esélyegyenlőség. Ki ne akarná ezeket? Azonban most március 15-én immár hivatalosan is megjelent a legfontosabb pont: az Európai Unió melletti kiállítás, az „európai integráció elmélyítésének” követelése. Tudják mit jelent ez a mondat? Magyarország mindenben fogadja el az uniótól a németek által rákényszerített diktátumot, adjon fel egyre többet amúgy is megcsappant függetlenségéből. Miért követel ilyet egy nevében civil mozgalom? Miért támogatják a szocialisták és liberálisok? Ugye költői már ez a kérdés? S nem kell újra elismételni azt sem, hogy miért volt Schmuck Andorék és Vajnai Attilaék követelése az – azóta csúfosan megbukott – Baloldali Kerekasztal alapításakor a „Magyarország nemzetközi kötelezettségei” melletti kiállítás.

2. Nyárra alakulhat meg a Nemzeti Emlékezet Bizottsága nevű intézmény, amelynek a kommunista múlt feltárása lesz a feladata.

Munkáspárt: Rövidek leszünk: a kormány, a magyar politikai elit hagyja abba a múlttal való hadakozást, és kezdjen el foglalkozni a jelennel. Továbbá: ha „feltárjuk” a magyar szocializmust, fogjunk hozzá és vizsgáljuk meg az elmúlt 22 év történéseinek felelőseit is. Vizsgáljuk meg, hogy ki döntött például a privatizációról, s ki és mennyit nyert belőle. S vonjuk le a következtetéseket, sőt hozzunk törvényt is, akár visszamenőleges is. Mint az elmúlt másfél év bizonyította: ez nem alkotmány-ellenes! Revízió? Legyen! Sokaknak jogosulatlanul szerzett milliárdos vagyona jót tenne a költségvetésnek.

3. Mesterházy Attila szerint az MSZP már nem ciki, 2014-re pedig „cool” pártnak kell lenniük.

Munkáspárt: Az lehet, hogy az MSZP már van, akinek nem „ciki”, és azt is készséggel elhiszük, hogy 2014-re „cool” lesz, meg trendi, s akár Parlamentben, akár diszkóban fel lehet lépni az „MSZP-műsorral”. Mesterházy úr MSZP-elnöki kampányában televíziós valóságshow sztárt játszik, s minden szépet és jót megígér. Egy dologról azonban kinosan hallgat: a dolgozó ember jogainak védelméről. Azaz a nagyobb minimálbérről, a munkásnak és nem szakszervezetnek jogokat biztosító Munka Törvénykönyvről, a multik, gazdagok megadóztatásáról.

Ez számára tabu. Melósból számára csak olyan kell, aki elbohóckodik az MSZP kampányrendezvényein.

4. Jelentősen, átlag hetvenezzerrel nőtt a képviselők jövedelme az egykulcsos adó miatt.

Munkáspárt: Öröm, hogy legalább egy valamiben egységes a magyar politikai elit... Mégis üdítő változás lenne, ha végre nem a saját zsebüket tömnék „választott képviselőink”, hanem a magyar nép felemelkedésén munkálkodnának. Abból az évi néhány száz (nekik nem fontos) millióból emberek lakhathának, lakhatnának. Következtetés?

5. A betiltott Magyar Gárda utódszervezete, a Magyar Nemzeti Gárda ülve tett esküt a Hősök terén. A rendőrség nem intézkedett.

Munkáspárt: Se sírni, se nevetni, legfeljebb üvöltöni lehet ezt hallva. Egy betiltott fasisztoid szervezet több száz tagja felvonul, majd a törvény betűjét kikerülve, ülve, magukban mormolva teszik le az esküt. Mert a törvény szerint csak akkor lehet ellenük fellépni, ha a betiltott szervezet egyenruháját viselik, annak jelszavait ismétlik, illetve alakzatban mozognak. Ergo, ha másik egyenruha van rajtuk, ha suttogják a jelszavakat, és alakzatban ülnek, szabad nácinak, kirekesztőnek és alkotmányértőnek lenni. Éljen a magyar bíróság! Éljenek a magyar törvényalkotók!

6. Az IMF-fel folytatott tárgyalások kapcsán a magyar kormány nem gondolkodik „B” forgatókönyvben, szeretnének megállapodni a Nemzetközi Valutalappal - mondta Giró-Szász András kormánybiztos.

Munkáspárt: Az IMF-el való „megállapodás” nem egyezség, még csak nem is alku lesz, hanem egy diktátum kényszerű elfogadása. Az alapvető probléma az, hogy a magyar kormány – s itt messze nem csak Orbánékról, hanem szocialista elődeikről is szó van – olyan helyzetbe sodorta az országot, hogy újabb és újabb hitelekre szorul a már meglévők visszafizetésére, kamataik törlesztésére. A múlton persze kár sírni, de az már a Fidesz-kormány hibája, hogy valóban nincs „B” terv: a kínai és orosz kapcsolatok pocsékul működnek, másfél év alatt ebben semmi lényegi előrelépés nem történt. Ugyanakkor még nem késő, lehet és kell javítani a keleti kapcsolatokat.

7. Az Európai Bizottság vizsgálja a magyar pláza-stop törvényt. A testület azt tanulmányozza, hogy a jogszabály megfelel-e a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságáról szóló EU-irányelveknek.

Munkáspárt: Miről van szó? A parlament helyesen moratóriumot vezetett be a pláza-építésre. Igaz, csak 2014 végéig, de a jelek szerint az euró milliárdokat forgató ingatlan-befektetőknek ez is sok. S láss csodát, az Európai Unió máris beavatkozott. Ennek fényében tegyük fel a kérdést: kinek az érdekeit szolgálja az Európai Unió?

TIZENÖTEZER EMBERT ÍTÉLTEK OTTHONVESZTÉSRE

Ötezer család kilakoltatását engedélyezte a kormány, azaz legalább tizenötezer ember kerülhet utcára március végéig. Hangzatos jelszavai ellenére az Orbán-kabinet engedett a pénzintézeteknek, a bankok – miután a Gyurcsány-Bajnai kormányokkal karöltve hitelcsapdába kényszerítették az embereket – most ráteszik a kezüket otthonaikra.

A Magyarországon működő pénzintézetek március végéig összesen 5050 lakóingatlant jelöltek ki kényszerértékesítésre – az első negyedévben. A kormány ezt múlt héten jóváhagyta.

A Magyar Szociális Fórum információi szerint így március végéig tizenötezer ember veszítheti el otthonát. Ezt – jogosan – az élethez való jog súlyos megsértésének tartja, hogy az érintett családok jelentős részének nem biztosítanak másik lakhatást, hanem sorsukra hagyják őket. A kilakoltatási moratórium március 1-i megszűnése óta máris százak kerültek az utcára, és több gyermekes családokat kényszerítettek átmeneti hajléktalan-szállásra.

A tömeges otthonvesztés a bankokkal szembeni engedékeny politika egyenes következménye. A Fórum – és a Munkáspárt is – ennek tulajdonítja, hogy Magyarországon – más országokkal ellentétesen – nem szerepel az alkotmányos jogok között a lakhatási jog, az élethez való jog egyik összetevője.

FOTÓ: ILLÉES TIBOR/SZEGEDNA.HU

A kormány bankszövetséggel kötött decemberi megállapodása tartósítja a fennálló állapotot, egyszersmind megakadályozza a kormányt abban, hogy érvényben tartsa a kilakoltatási tilalmat a csődhelyzetbe került állampolgárok védelmében. A kormány alárendelődött a banki érdekeknek.

A kormány bankokkal kötött tavaly júniusi és decemberi kiegyezése az eladósodottság tartós fennmaradásához vezet. A hitelfelvevőknek csak egy része tud élni a felkínált lehetőséggel, nagy részük viszont nem fog tudni megszabadulni az adós-rabszolgaság alól, mert nem fogja tudni teljesíteni a kiegyezésben rögzített feltételeket. Mindennek az lesz a következménye, hogy a közvetlenül érintett 5050 családon

kívül a következő években további százezer család (300 ezer ember) feje fölül is elvehetik a fedelet, mint azt a hivatalos engedély mutatja.

A leginkább elesett adósok számára meghirdetett Nemzeti Eszközkezelő Zrt-vel együtt legjobb esetben is csak nyolcezer ingatlan menthető meg a családok számára, azok is úgy, hogy az eddigi tulajdonosoktól tulajdonjogukat elveszik, és azzal az irreális reménnyel áztatják őket, hogy két év múlva visszavásárolhatják saját otthonukat. Hogyan? A közmunkásoknak járó havi 47 ezer forintból? ■

HÁROM GYEREKKEL A HAJLÉKTALAN-SZÁLLÓN

Átmeneti hajléktalan-szállásra kényszerítik Rákospalotán azt a három kiskorút nevelő gyermekes családot, amely kellő jövedelem híján nem tudta kifizetni közüzemi díjszámláit, és több százezer forint adósságot halmozott fel. A kőbányai Kápolna utcában lakó Faragó Ferenc Mihálynét és tíz gyermekét azért akarják kilakoltatni háromszobás önkormányzati

Lakásukból – ahol 1990 óta élnek –, mert 1,7 millió forinttal tartoznak a távfűtő műveknek. A család havi jövedelme 200-250 ezer forint között mozog, és az összeget mindenekelőtt táplálkozásra költik. Az asszony munkanélküli, mert tartós beteg: gerincsérvvel és agycisztával küszködik, látása pedig oly mértékben romlik, hogy évente műtetre szorul. Veszprémbe egy 82 éves két bottal járó mozgássérült, cukorbeteg asszonyt, és családjának további három tagját készülnek kilakoltatni.

A végrehajtó rendőri segítséggel (!) készül az utcára tenni a családot, jóllehet az opciós vételi jog ügyében még tart a per, és nem született jogerős ítélet.

ÍGÉRTÉK, NEM TARTOTTÁK BE

„Senkit nem lehet az utcára tenni csak azért, mert nem tudja fizetni a törlesztő részleteket!”

Szijjártó Péter, miniszterelnöki szóvivő 2011. február 24.

„Magyarország egy olyan ország, ahol senki sem találhatja magát a szabad ég alatt, mert nem tudja törleszteni a lakáshitelét. A moratórium lejártával sem lesz kilakoltatás!”

Orbán Viktor miniszterelnök, 2011. március 28.

„Egy család sem kerülhet az utcára!”

Matolcsy György gazdasági miniszter, 2011. május 13.

KESERŰ SORSOK – HOL A FELELŐS?

– „Többször írtam már a Kormánynak, Orbán Viktornak levelet, egyszer sem válaszoltak rá! Nagyon félek a végrehajtástól, a kilakoltatástól. Inkább az öngyilkosságot választom, mint hogy hajléktalan legyek. Felhívtam a miniszterelnök úr figyelmét arra, hogy a moratórium feloldása után tömegesen lesznek öngyilkosságok, mert az embereket lelkileg teljesen meggyötörték, és nem, hogy segítenének rajtunk, még rúgnak is belénk. Kérem, segítsenek abban, hogy ne kerüljünk az utcára a fiammal és a szüleimmel együtt! A bankok és a kormány között kellene ezt megbeszélni, hogyan segítsenek azokon, akiknek nincs munkája és nem tudják fizetni a törlesztést!” – áll az egyik üzenetben.

– „Az eredeti hitelfelvétel óta egyetlen hónapban sem volt késedelmünk, mindig pontosan teljesítettük kötelezettségeinket a Bank felé. Mára már az erőnk elfogyott, a kamatok fizetése nehézségekbe ütközik. Úgy érezzük, hogy a Fidesz támogatóit a végtörlesztési törvény korlátozásaival büntetik. Aki akar és tud fizetni a mai világban, azt miért nem támogatja a Kormány némi törvénymódosítással?”

– „A rögzített árfolyam most nagyon jó, de utána megint csak vissza kell fizetni a fennmaradó részt. A fizetésünk akkor simán elbírt a terhet, de a bérek nem emelkedtek akkora mértékben (ha egyáltalán emelkedtek), mint a hitelünk. Segítséget szeretnék kérni: Mit tegyen az, aki fizet és dolgozik szorgalmasan, és belerokkan, és reménytelen az egész élete? Mindketten 30 évesek vagyunk, három gyermekkel. Nincs hová mennünk, ha kiraknak nehezen fölépített házukból?”

– „2007-ben vettünk fel 6,5 millió forint hitelt, svájci frankban, 38 ezres törlesztővel. Most 9 millió forint a tartozásunk, 85 ezret fizetünk havonta. Három kiskorú gyermekünk van, a hitel miatt teljesen ellehetetlenült az életünk”.

– „Jó adós vagyok, minden hónapban fizetve lett a tartozás, én teljesítettem a lehetetlen feltételeket, de amit művelnek velünk, az már jogtalan haszonszerzés!”

– „Egy hónap múlva szül a feleségem, és nem tudom, lesz-e hova hazahozni a gyereket, ha nem hosszabbítják meg a moratóriumot”.

– „Teremtsenek olyan feltételeket, amelyek teljesíthetők, és vissza lehet fizetni, amit felhasználtunk. Mi nem tehetünk arról, hogy összeomlott a gazdaság. Miért kellene nekem és mindenki másnak a következő 30 év kamatait és kezelési költségét is ezen az irreális árfolyamon visszatörleszteni?”

– „Rendesen fizettünk, kb. 2 éve nem kaptunk a banktól egyenleget, havi elszámolást, értesítőt, kivonatot, semmit. Furcsálltam, de azt gondoltuk, minden rendben lehet. Ezután ért minket két hete a nagy meglepetés: ajánlottan jött

egy utolsó felszólítás, aminek nem volt semmi előzménye; 15 napon belül fizessük be az elmaradásunkat, 1,8 millió forintot, különben mehetünk az utcára.”

– „A férjem munkanélküli, én dolgozom egyedül, és van két kiskorú gyermekünk. A fűtés számla miatt már a bíróságon van a papír, lassan a víz is oda kerül! Végrehajtással fenyegetnek, de nem tudok ekkora összegeket egyszerre kifizetni! Segítsenek! Nekünk a két gyerek a legfontosabb, és hogy nekik mindig legyen enni valójuk!”

– „Kérem, kézírásával biztosítsa az embereket arról, hogy munkát ad, amiből fizethetik a lakásukat, és többé nem kell egyetlen családot sem molesztálni amiatt, hogy nincs jövedelme, és nem tud fizetni!”

– „Engem és rajtam kívül még több százezer embert átverték, becsaptak, és jelentős kárt okoztak. Olyan összeget követel rajtam a Faktoring, amit még részletekben sem tudok teljesíteni.”

– „Nekem 50 ezerről 120 ezerre emelkedett a törlesztőm. Novemberben munkanélküli lettem. December óta nem tudok fizetni. Munka nincs, szociális segély nem jár, mert magas az egy főre jutó 'jövedelmünk', ami most 25.775 forint (GYES és a családi pótlék). Ha csak 25.650 lenne, akkor jogosult lennék. Na persze, abból sem tudnám a hitelemet fizetni, de legalább lenne miből ennünk! Kérem, tudassák velem, kb. mennyi idő alatt veszik el tőlem a lakásomat!”

– „Heten vagyunk, köztünk két kiskorú gyermek, és két idős szülő. A megélhetésre már nem jut.”

– „Fagyunk, kínlódunk, éhenhalunk, számkivetetten szegyenkezünk, öngyilkosok lesznek többen, amikor állítólag minden ember érték.”

– „Miniszterelnök úr! El kellene gondolkozni azon, hogy mi a célja! Mert hiszen az nem lehet cél, hogy a megújult Magyarországon mindenki hajléktalan legyen! Hogyan tud büszke lenni magára, miközben emberek, gyerekek éheznek, az élelmiszer árak a fellegekben járnak, a fizetések sz@rt sem érnek. Önök pedig meg azt mondják, 47 000-ből meg lehet élni. Valahol csak a rezszi ennyi. Mit tudnak Önök az életről? Miért nem próbálnak megélni Önök a 47 ezerből?!”

– „Rokkantsnyugdíjas vagyok, és a kilakoltatás pallosa a fejem felett. Még fizetem a közüzemi számláimat, de a törlesztő részletet nem bírom, olyan magas lett. Miért engedik, hogy a bankok ilyen magas kamatot meg egyéb költségeket felszámoljanak? Csodálkoznak, ha sokan inkább önközükkel vetnek véget ennek a kálváriának? Én is ezen az úton vagyok. Lehet, választ sem fogok kapni. Már mindegy, legalább kiírtam magamból.”

(A Magyar Szociális Fórum dokumentumaiból)

ÉLJEN A FORRADALOM!

NEM KÖZTÁRSASÁGBAN, NÉPKÖZTÁRSASÁGBAN AKARUNK ÉLNI!

A budapesti pártszervezet megtartotta hagyományos, március 15-i megemlékezését a Budai Várban, Táncsics és Kossuth börtönénél. Fogarasi Zsuzsanna budapesti elnök bevezető szavai után Dömel Vilmos Kossuth történelmi gondolatait tolmácsolta az ünneplőknek.

Megyes Zoltán, a Központi Bizottság tagja 1848 és 2012 között vont párhuzamot. „Az emberek munkájának javát a kizsákmányoló osztály élte fel, úgy, mint ma. Ezeknek a hatalom megtartása volt a legfőbb céljuk, csak úgy, mint ma. Gátlástalan módon gazdagodtak, saját népüket adókkal, éhbérrel, munkanélküliséggel nyomorba döntve, úgy, mint ma. Akkor Osztrák-Magyar Monarchia projekt néven futtatták, ma Európai Unió néven teszik ugyanazt. Kijelentik, hogy ma 47 ezer forintból meg lehet élni” – hangsúlyozta.

A szónok kiemelte, hogy Táncsics Mihály szocialista volt. „Igen, akkor még az, hogy szocialista, tisztán és egyértelműen jelentette azt, miszerint aki szocialistának tartja magát, az a

szocializmus híve, az a szocializmus elveit valló. A mai Magyar Szocialista Párt ehhez képest egyenesen a szocializmus árulója. Minden munkásmozgalom ellensége, minden jobboldali párt tulajdonságával rendelkezik és sumákol. Mégis, a mai napig sikeresen hazudja magát, és adja el magát baloldali szocialistának.”

KINEK SZÓL MA A TALPRA MAGYAR?

Megyes Zoltán a ma élők felelősségét emelte ki. „Ma hiába jönne forradalom híre Görögországból vagy máshonnan... Hol van a magyar értelmiség? Miért nincs a mának Kossuthja, Petőfije, Táncsicsa? Kinek szól ma a Talpra magyar!? A koronák

és trónusok csak addig állhatnak fenn, míg a népek szegények, tudatlanok. Táncsics Mihály fogalmazta így meg. A mai koronák és trónusok egyenlők a Fidesszel, MSZP-vel, a Jobbikkal. Aki az említett pártok mögé sorakozik fel, az dúskál a javakban. Így vagy úgy jó neki, hát szavaz rájuk. Ezek a pártok is megünneplik március 15-ét, pedig az a forradalom pont ő ellenük folyt, pont az ellen, amit képviselnek: a burzsoáziát képviselő szentkoronát és a kizsákmányolást.”

Megyes Zoltán valamennyiünket foglalkoztató kérdést tett fel: „Neked kisémbert, tényleg ezekre kell szavaznod? Minden bajod okozóira, fenntartóira? Még nem jöttél rá, hogy csak hitegetnek? Pedig van megoldás. Mégpedig a közösségi társadalom, az emberek olyan közössége, amelyben a termelő eszközök a többség, a munkások, a dolgozók kezében vannak, ahol a dolgozó nép gyakorolja a politikai hatalmat, ahol átfogó tervgazdálkodás van, és az emberek munkájuk szerint

részesednek a megtermelt javakból. Egy új közösségi társadalomra van szükség. Ez az igazságos megoldás. Minden más megközelítés demagógia. Tisztelettel emlékezzünk hát az 1848-49-es magyar forradalom és szabadságharc hőseire, mert az több volt, mint a monarchiától való szakadási vágy. Maga volt a kommunista eszme és értékei küzdelme a népért, a dolgozókért. Éljen a forradalom!” – mondta.

A REFORM NEM FORRADALOM

Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke emlékeztetett arra, hogy Európa és Magyarország 1848-ban is válságban volt, és válságban van ma is. „A tőkés

Európa urai fantasztikus erőfeszítéseket tesznek a régi rend megmentésére. Tanácskozás tanácskozást követ. Készek óriási reformokra, készek erőszakot venni önmagukon az euró, az Európai Unió, és ezzel együtt az európai kapitalizmus megmentésére. De a reform nem forradalom. Nem változtatja meg a tőke farkas-természetét. A kapitalizmus nem lesz jobb. Nem segít az sem, ha szolgálalkúen követik az IMF és az EU receptjét. A tőkés rendszer rossz, káros, bűnös, az ilyen rendszert meg kell szüntetni! A dolgozók alapvető gondjait csak az új közösségi társadalom oldhatja meg!” – emelte ki.

„Népköztársaságot követelünk, ahol az ember a fontos, és nem a pénz.

Munkát és tisztességes megélhetést akarunk mindenkinek. A kapitalizmus erre képtelen, a közösségi társadalom meg fogja teremteni.

Ingyenes állami oktatást akarunk. Ma a tőkés állam egyre kevesebb gyereknek egyre drágábban adja a tudást. Egyenlő teherviselést akarunk! Fizessenek a gazdagok, a külföldi cégek!

Visszahívható, ellenőrizhető parlamentet és kormányt akarunk! Valóságos sajtószabadságot akarunk, nem az erősek tisztességtelen paktumát!

Elegünk van a NATO-ból, az Európai Unióból! A rabság és szabadság között ma is választani kell. Mi a szabadságot akarjuk!” – ismertette az elnök a Munkáspárt követeléseit. ■

MAGYARORSZÁG MÉG CSENDES, DE EURÓPA MÁR FORRONG

Az 1848-49-es Forradalom és Szabadságharc ünnepére emlékezett a Munkáspárt március 14-én Szegeden és Hódmezővásárhelyen.

Fogarasi Zsuzsanna, a párt alelnöke Kossuth gondolatait idézte fel, Benyovszky Gábor, a Központi Bizottság tagja Szegeden beszélt 1848 történelmi eseményeiről. Popa György, magyarcsanádi munkáspárti képviselő Hódmezővásárhelyen arról szólt, hogy a tőkés rendszer milyen tragikus helyzetbe hozta a magyar mezőgazdaságot.

Petőfit, Kossuthot, a forradalom és a szabadságharc hőseit ünnepeljük. Dicsővé tették múltunkat, és utat mutatnak a jövő felé – mondotta Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke. Utalt arra, hogy Európa ma is válságban van. Thürmer szerint a tőke még azt is tönkretesz, amit az elmúlt évtizedekben maga alkotott. A francia elnök például kész felülvizsgálni a schengeni rendszert, mert Európa nem tud megbirkózni az idegenek külső beáramlásával. Hozzátette, az európai tőke nem tud kezdeni saját társadalmi feszültségeivel, nem tud például munkát adni, és nem tudja kezelni a cigányság gondjait sem.

Az Európai Unió vezetői óriási erőfeszítéseket tesznek az euró, az EU, az európai kapitalizmus megmentésére, de Európa népei egyre kevésbé akarnak a régi módon élni. Magyarország még csendes, de Európa már forrong – hangsúlyozta a szónok.

A szegedi rendezvényen a szegedi és ásatthalmi párttagok mellett többen jöttek el Bács-Kiskun megyéből, Pest megyéből és Budapestről. A hódmezővásárhelyi hagyományos gyűlésre sokan érkeztek Orosházáról is. Thürmer Gyula interjút adott több megyei és helyi televízióknak, újságnak és rádióknak.

A VASAS-EZREDEVÉG ZENÉS IRODALMI ESTEK XX. évadának harmadik előadása

2012. március 30-án (pénteken) 17 órai kezdettel, melyre szeretettel meghívjuk!

Baranyi Ferenc: CASTA DIVA című monodrámája

Előadja: Pánti Anna operaénekesnő

Zongorán közreműködik: Hegedűs Valér zongoraművész

Bevezetőt mond: Baranyi Ferenc, Kossuth-díjas költő, műfordító

A jegyek ára egységesen 300 Ft

Minden érdeklődőt vár

a Vasas Központi Könyvtár Alapítvány

a Vasas Művészegyüttes Alapítvány színháztermében

(1085 Budapest, Kőfaragó utca 12.

– megközelíthető a 4-6 villamossal a Rákóczi térig)

AZ ÉLHETŐ MAGYARORSZÁG PROGRAMJA

A SZABÓ ERVIN AKADÉMIA KINCSESTÁRÁBÓL

A Munkáspárt 23. kongresszusa 2011. májusában elfogadta a Munkáspárt Új Programja irányelveit. A párttagság megvitatta az irányelveket. Az irányelvekhez képest elmaradt a történelmi elemző rész, amely önálló anyagként fog élni.

MI A PROGRAM?

A program a párt stratégiai célját, a cél megvalósítása legfontosabb irányait és eszközeit összefoglaló dokumentum.

A program a párt politikai és eszmei arculata, iránytű, amely a párt mozgásának fő irányát mutatja, és amihez viszonyítani lehet a párt tevékenységét egy-egy rövidebb időszakon belül. A program különbözik a szakmai programoktól (gazdasági, egészségügyi, stb.), amelyek a párt elképzeléseit tartalmazzák konkrét témákban. Különbözik a választási programtól is, amely a párt törekvéseit, gondolatait fejezi ki egy kormányzati ciklusra.

A Munkáspárt stratégiai célja a kapitalizmus, a tőkés társadalmi rendszer legyőzése, a közösségi társadalom megteremtése. A Munkáspárt programja ezért a közösségi társadalomhoz vezető út programja. A párt programja, összhangban stratégiai céljával nem egy napra, hanem hosszabb történelmi távlatra szól.

A PROGRAM JELLEGE

A Munkáspárt programja marxista-leninista program. Marxista program, mivel abból indul ki, hogy a társadalomban osztályok vannak, és a dolgozók osztálya érdekeit csak az osztályharcon keresztül érvényesítheti a tőkésosztállyal szemben.

Leninista program, amely a pártot a dolgozók legszervezettebb erejének tekinti, amelynek az a feladata, hogy a munkásosztállyal és más dolgozói rétegekkel megértesse, hogy mi a tőkés rendszer, megértesse a harc szükségességét, és szervezze a dolgozók küzdelmét.

A párt erejének alapja eszmei tisztasága és politikai-cselekvési egysége. A párt eszmei tisztaságának alapja a marxizmus-leninizmushoz való ragaszkodás. A Munkáspárt a marxizmus-leninizmus elveit alkalmazza a konkrét magyarországi viszonyok között. Ugyanakkor határozottan nyitott más nemzetek és pártok marxista útkeresései felé.

MITŐL JÓ EGY PROGRAM?

Egy-egy választás után gyakran keserednek el tagjaink, mondván, hogy a dolgozók megint nem ránk szavaztak. Azt is látjuk, hogy programunk számos elemét lopják el a polgári pártok, az MSZP-től a Fideszig, és ők sikert aratnak vele.

A kommunista párt stratégiai programjának helyességét nem a választási eredmények minősítik, hanem az, hogy a program

milyen mértékben fejezi ki a képviselt dolgozói osztályok érdekeit. A kommunista párt programjának helyességét az osztályharc alakulása dönti el.

A változás tömeges igényének be kell érnie. A helyzet alakulása viszi közelebb a tömegeket a párt programjához. És, ha az helyes, ha kifejezi a dolgozók érdekeit, a dolgozók támogatni fogják. A Munkáspárt Új Programja helyesen fejezi ki a munkásság és más dolgozói rétegek érdekeit. A dolgozók csak akkor érvényesíthetik alapvető érdekeiket, életük csak akkor fog alapvetően megváltozni, ha a kapitalizmus uralmát megdöntik, és helyette új közösségi társadalmat teremtenek.

MIÉRT VAN SZÜKSÉG ÚJ PROGRAMRA?

A Munkáspárt új helyzetben van, ezért új programra van szükség. Egyrészt, a tőkés rendszer eddigi legmélyebb válságát éli. A válság a rendszer lényegéből fakad, ezért a tőke nem képes tartós megoldást találni. Egyre inkább felvetődik, hogy az emberiség előtt két út áll: a kapitalizmus, és ezzel együtt a pusztulás, vagy a szocialista forradalom, egy új közösségi társadalom megteremtése.

Másrészt, válságban van a magyar kapitalizmus is. A magyarországi politikai erők mindegyike a kapitalizmusban keresi a kiutat, ami azonban egyre inkább sérti a dolgozó tömegek érdekeit. A Munkáspárt számára objektíve jelentkezik a feladat, hogy – mint egyetlen marxista-leninista párt – megmutassa a dolgozó tömegeknek, hogy a tőkés válság megoldására, a dolgozók alapvető érdekeinek érvényesítésére egyetlen út van, a közösségi társadalom megteremtése.

Harmadrészt, ebben az objektíve létrejövő új helyzetben megváltozik a Munkáspárt szubjektív feladata is. A feladat már nem csupán a „láng őrzése”, amelyet az elmúlt két évtizedben a Munkáspárt becsülettel ellátott. A feladat a dolgozó tömegek felvilágosítása, harcuk szervezése.

A TŐKE HATALMÁNAK KORLÁTOZÁSA

A tőkés társadalmi rendszeren belül különféle modellek működnek. Ezek a lényegüket tekintve azonosak, tehát mindegyik arra épül, hogy a termelőeszközök magántulajdonban, a politikai hatalom pedig a tőkés kezében van. Ugyanakkor lehetnek lényeges különbségek.

Az EU-országainak többségében a személyi jövedelemadó progresszív, azaz többé-kevésbé megvalósul a közös teherviselés elve. Magyarországon és több más kelet-európai országban

egykulcsos SZJA van, ami a gazdagok számára kedvező. Ennek a célja a még nem létező, vagy nem eléggé erős tőkés középosztály támogatása.

Egyes országokban, például Franciaországban fejlettek a civilmozgalmak, és nagyobb tere van a közvetlen demokráciának, például a népszavazásnak. Magyarországon a civilmozgalom fejletlen, a népszavazás intézményét elsorvasztották.

A reform az adott társadalmi rendszer belső módosítását, javítását, hatékonyságának növelését szolgáló intézkedések összessége. A reform jelentősen módosíthatja a tőkés rendszer működését, de nem változtatja meg az alapjait.

A tőke logikája a haszon. A lehető legkisebb költséggel a lehető legnagyobb haszonra igyekszik szert tenni. A tőke és a munka viszonyában ez azt jelenti, hogy a tőke érdeke az, hogy a munkás, a dolgozó a lehető legkevesebb bérért a lehető legtöbb munkát végezze.

Politikai téren ez azt jelenti, hogy a tőkés csak annyi jogot és szabadságot enged a dolgozói osztályoknak, amennyi feltétlenül szükséges a rendszer működtetéséhez.

A tőke és a munka viszonya azonban attól is függ, hogy a dolgozói osztályok milyen anyagi és politikai feltételeket küzdenek ki maguknak. A dolgozói osztályok harca a tőke ellen engedményekre kényszeríti a tőkéseket.

Ahogy gyakran mondogatjuk: tőkés rendszerben csak az a miénk, amit kiküzdünk magunknak. A tőke semmit nem ad, de a tőkétől el lehet venni. Nem rábeszéléssel, nem lobbizással, hanem harccal. Ez a munkásmozgalom dolga.

A dolgozói osztály tőkeellenes küzdelme útján a tőkétől, illetve a tőkés hatalomtól kikényszerített engedményeket nevezzük a tőke korlátozásának. A tőke korlátozása a tőkés rendszeren belüli reform része, s mint ilyen, soha sem változtathatja meg a rendszer lényegét, és nem teszi lehetővé, hogy a tőkés rendszer egy más társadalmi rendszerré, közösségi társadalommá alakuljon.

A Munkáspárt programja a kapitalizmuson belüli átalakításokra, a tőke korlátozására az alábbiakat jelenti:

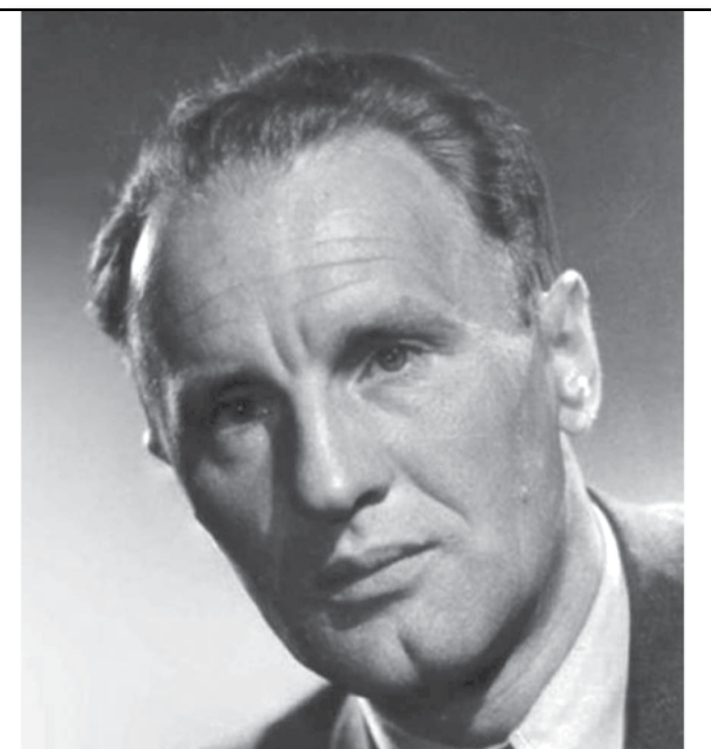
Gazdasági téren: a külföldi tőke korlátozása, a magyar nemzeti érdekek védelme, a magyar ipar és mezőgazdaság helyreállítása, a magyar nagytőke korlátozása.

Szociális téren: a munkásság és a dolgozók érdekeinek védelme, az állam által biztosított szociális juttatások védelme és bővítése.

Kulturális téren: harc az amerikanizálódás ellen, a magyar nyelv, kultúra, a világi oktatás védelme.

Belpolitikai téren: a polgári demokrácia intézményeinek védelme, és egyben a polgári demokrácia leleplezése.

Külpolitikai téren: az egyoldalú külpolitika elutasítása, harc a NATO és az EU ellen. ■

100 éve született
Kádár János 1912-2012

Sorszám:.....

Név:.....

Cím:.....

1000 Ft

KÁDÁR-FORINTOK KAPHATÓAK A KÖZPONTBAN

ÉVFORDULÓT ÜNNEPELTEK AZ ANTIKAPITALISTÁK – A RENDŐRSÉG SZÉTVERTE

Születésének féléves évfordulóját ünnepelte az Occupy antikapitalista mozgalom New York belvárosában. Az Amerikából indult utcafoglaló mozgalmat azóta a világ számos országában támogatják, és egyre többen, zömmel fiatalok csatlakoznak hozzájuk.

Fél évvel ezelőtt New York üzleti negyedében, a Wall Street közelében a Zuccotti Parkban gyűltek össze az Occupy mozgalom tüntetői, szeptember 17-én tartották első tüntetésüket. Jelmondatuk, az „Occupy Wall Street” annyit tesz „Foglald el a Wall Streetet”, a jellemző megnyilvánulási formájuk, hogy szó szerint elfoglalják az utcákat, sátorvárost létesítenek, ahogy azt a nemrégiben feloszlott londoni sátorváros lakói is tették. Az egyre népszerűbb mozgalom a pénzügyi világ igazságtalanságai, a társadalmi egyenlőtlenségek ellen tiltakozik, fel akarják hívni a világ figyelmét arra, hogy a gazdasági válság terheit nem azok valódi felelősei viselik. Felháborítja őket a javak egyenlőtlen elosztása, a bankok mohósága, és a nagykapitalisták szociális érzéketlensége. Rengeteg fiatal sikertelenül próbált megszólítaniuk, és nagy hatással voltak a társadalmi párbeszéd megindulására.

Múlt szombat este a Parkban eleinte hatszázan tiltakoztak, azonban egyre többen lettek, és a hatóságok tiltása ellenére éjjel előtt sátrakat kezdtek felállítani a parkban. A tüntetők szembeszálltak a közbelépő rendőrökkel, és kaotikus helyzet alakult ki. Száz embert letartóztattak, és több tanú szerint a rendőrség aránytalanul brutálisan lépett fel a tiltakozókkal szemben, sokat sérültek meg. A történetet követően az Egyesült Államok több városában is szerveztek szolidaritási megmozdulásokat, a rendőrségi brutalitás hatalmas felháborodást váltott ki országszerte.

A WAFFEN SS-RE EMLÉKEZTEK RIGÁBAN

Lettországban évente megtörténik az elképzelhetetlen: a Waffen SS egykori katonái vonulnak fel Riga utcáin. A bíróság idén is engedélyezte a rendezvényt, amire többen ellentüntetéssel válaszoltak. A lett kormány a korábbi évektől eltérően elhatárolta magát a felvonulástól, azonban álláspontjuk szerint a „Lett Légión harcoló alakulat volt, melynek tagjait nem ítélték el légionista minőségükben háborús bűnökért”. Igaz, magát a Waffen SS-t elítélték, amelynek kötelékébe tartozott a légión. Ez azonban sem a rigai vezetést, sem a demokratikus értékeket máshol oly bőszen kutató Európai Uniót sem érdekli. Oroszország és a helyi oroszok szerint az ünnepség sérti a náci Németország elleni háborúban elesett milliók emlékét.

ZENÉVEL A SZEGÉNYSÉG ELLEN

Hullámlemez tetők, salakbetonból épült roskatag kunyhók, szeméttel és törmelékkal teli utcák labirintusa, a válogatás nélkül pusztító erőszak lehetősége minden utcasarkon – és Sarría negyednek az a része, amelyre mindez jellemző, még nem is számít igazán rossz helynek Caracasban. Ám amiről a körzet igazán nevezetes, az az El Sistema, a társadalmi felemelkedés klasszikus zenével történő elősegítésének venezuelai programja: a ránézésre vonzóan csöppet sem nevezhető környéken hegedűkkel, vadászkürtökkel és trombitákkal érkező kisgyerekek töltenek meg minden kedden egy elemi iskolát.

Az El Sistema célja egy nyomasztóan egyetemes probléma kezelése: a gyerekek kiszakítása a szegénység csapdjából, eltávolítása a kábítószerektől, bűnözőktől, utcai bandáktól, a nyomor szülte elkeseredéstől. A módszer, amelyet az El Sistema létrehozója, José Antonio Abreu közigazdász és egyben képzett zenész kitalált: a klasszikus zene tanítása. Zenekarok és zenei oktatóközpontok jöttek létre Venezuelaszerte, hogy zenére tanítsák a gyerekeket, és átadják nekik az együttesben játszásból fakadó értékeket: a közösségi tudatot, az odaadást és önbecsülést.

Mivel Venezuela 29 milliós lakosságának csaknem egyharmada 14 évesnél fiatalabb, mindezekre igen nagy szükség van. Az El Sistema igazgatója, Eduardo Méndez szerint elindítása óta 280 oktatóhelyen (núcleóknak nevezik őket) 310 ezer gyerek kapcsolódott be a programba. A rendszer ernyője alatt körülbelül 500 zenekar és más együttes található, a papírból kivágott hangszereken „játsszó” óvodáscsoportoktól egészen a világszínvonalú Simón Bolívar Szimfonikus Zenekarig.

Abreu célja az, hogy 2015-re 500 ezer gyerekhez jussanak el.

A program irigység tárgya lett a zenei világban, és hatására sok országban hasonló kezdeményezések jöttek létre, amelyeket olyan befolyásos személyiségek népszerűsítettek, mint Claudio Abbado és Sir Simon Rattle karmesterek. A megszámlálhatatlanul sok riport mellett könyvek és dokumentumfilmek születtek róla, zenészek és tanárok sokaságát vonzza.

Hugo Chávez kormánya is örül az El Sistemának, évente 540 millió bolívárral (hozzávetőleg 13 milliárd forintnak megfelelő összeggel) támogatja a programot. Alapítványok és adományozók ugyancsak pénzzel, illetve ajándékba adott hangszerekkel segítenek.

A főváros északi részén létrehozott sarríai núcleo egy iskolában működik, ahová 1200 gyerek jár. A kormánnyal kötött megállapodás alapján délután 2 és 6 óra között 600 gyereknek biztosít tanuláson kívüli programot.

Sarríában megvalósul sok minden azok közül, amelyek olyan sikeressé teszik az El Sistemát. Az oktatást és a hangszereket ingyen kapják a gyerekek. Egyetlen jelentkezőt sem küldenek el, a tanítás csoportokban zajlik, és az oktatók közül sokan maguk is az El Sistema neveltjei, úgyhogy elkötelezetten szolgálják a mozgalmat. Vonzóvá teszi a programot az is, hogy gyakoriak a nyilvános fellépések, és az oktatás a gyerekek lakóhelyéhez közel zajlik.

Minden előadó érmét kap, amelynek egyik oldalán hegedű látható, a másikon pedig egy jelmondat: *Toyar y Luchar, vagyis Zenélj és küzdj!*

„Attól a pillanattól kezdve, hogy elkezdnek játszani és fellépni a többiek előtt, büszkéek arra, amit csinálnak” - jegyezte meg a tanulókról Méndez.

Alejandro Munoz, a sarríai núcleo 32 éves igazgatója maga is a negyedben született, és egy núcleoban tanult. „Anyám úgy gondolta, hogy ott biztonságban leszek” – idézte fel. A fiatalember először hegedült, később felismerték karmesteri képességeit, és konzervatóriumba küldték.

MÁRCIUS 15. – MUNKÁSPÁRTI MEGEMMLÉKEZÉSEK

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető, havi 1000 forintért.